

Arrest

nr. 74 803 van 9 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HOEDENAEKEN loco advocaat R. HEERMAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Senegalees staatsburger te zijn van Wolof afkomst. U werd geboren op 11 maart 1979 in Touba. U woonde er samen met uw ouders, uw tante en uw broer en zus. Uw ouders zijn moslims en uw vader is een imam. U verklaart homoseksueel te zijn. U had eerst seks en relaties met vrouwen. Een vriend E. H. M. F. (...), die homo is, raadde u altijd aan om het ook eens met mannen te proberen. In 2005 had u seks met een buitenlandse transseksueel en besepte u dat u homo bent. Daarna hebt u verschillende korte relaties gehad met mannen. Zo had u verliefde gevoelens voor E. H. S. (...). In 2008 begon u een relatie met H. D. (...), een vriend van E. H. M. F. (...). Jullie leerden elkaar gedurende 2 maanden beter kennen en begonnen daarna een relatie. Uw relatie met H. D. (...) is uw meest serieuze relatie. In 2008 stelde uw vader u voor om te trouwen met een nichtje en kinderen te krijgen. U weigerde, maar uw vader bleef aandringen. Uiteindelijk hebt u hem gezegd dat u homo

bent en dat u niet met een vrouw wil trouwen. Daarop maakte uw vader zich heel boos en vertelde aan iedereen verder dat u homo bent. Uw vader zei dat u het huis moest verlaten. U ging daarom wat verderop in de wijk gaan wonen. Daar werd u echter bedreigd door jongeren uit de wijk. Ze bedreigden u en zeiden dat u moest vertrekken. U kon ontsnappen uit het raam. U ging naar Dakar en ontmoette iemand in een bar. U praatte met hem en hij raadde u aan naar Europa te gaan. In ruil voor 2300 euro gaf hij u een vals Frans paspoort. Op 2 augustus 2009 nam u het vliegtuig naar Frankrijk. Vervolgens ging u met de trein naar Italië. U hebt nooit asiel aangevraagd in Italië omdat homoseksualiteit er volgens u niet legaal is vanwege het Vaticaan. U woonde in Napels. U bleef contact houden met uw partner H. D. (...), maar hebt hem sinds uw vertrek uit Senegal niet meer gezien. In augustus 2011 leerde u M. (...) kennen in een bar in Napels. Jullie startten een relatie, maar hij had al een mannelijke verloofde. De verloofde ontdekte jullie relatie en bedreigde u. Hij zou de Albanese of de Napolitaanse maffia bevelen u te doden. Die nacht zag u mannen met een hoed op en een zak in hun hand voor de deur van uw huis staan. Ze belden meerdere keren aan. U voelde zich bedreigd. De volgende dag, op 31 november 2011, bent u gevlucht naar Milaan. Daar hebt u 60 euro betaald en bent met u met een vrachtwagen naar België gekomen. In België nam u contact op met E. H. M. F. (...), die hier een asielprocedure lopende heeft. U wachtte nog op een vriend om asiel aan te gaan aanvragen. Op 3 december 2011 werd u door de lokale politie van Antwerpen gearresteerd wegens illegaal verblijf tijdens een wegcontrole in het kader van de actie Antigoon. Op 5 december 2011 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties in het Centrum voor Illegalen te Merksplas.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De volgende opmerkingen dienen gemaakt te worden betreffende uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Ten eerste zijn uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid weinig overtuigend. U verklaart dat u eerst relaties had met vrouwen, maar dat een vriend E. H. M. F. (...), die homo is, u altijd aanraadde om het ook eens met mannen te proberen. U zei dat u vrouwen verkoos, maar op aandringen van uw vriend hebt u het uiteindelijk ook met een man gedaan. U antwoordde ook bevestigend op de vraag of u dus niet zelf ontdekte dat u homo bent, maar het op aanraden van een vriend probeerde en zo merkte dat u homo bent (gehoor CGVS, p. 8). Eerst en vooral is het vreemd dat E. H. M. F. (...) u zomaar vertelde dat hij homo is en u voorstelde het ook met mannen te proberen (gehoor CGVS, p.8). Immers, op dit moment was u nog geen homo en had u geen relaties met mannen. Gegeven het heersende taboe op homoseksualiteit in uw land van herkomst zou men verwachten dat een homo net heel omzichtig is wat betreft het geven van informatie over zijn geaardheid. Het feit dat E. H. M. F. (...) dit helemaal niet deed, komt dan ook ongeloofwaardig over. U verklaart hierover dat hij u kende (gehoor CGVS, p.8), wat niet volstaat als argument voor het feit dat een homoseksueel in een homofob land zomaar informatie geeft aan derden over zijn geaardheid, zonder te weten wat de houding van derde ten opzichte van zijn geaardheid is. Daarnaast is het zeer vreemd dat u op aandringen van uw vriend seks wilde proberen met mannen ondanks het feit dat u eigenlijk vrouwen verkoos (gehoor CGVS, p.8). Gegeven het heersende taboe op homoseksualiteit in uw land van herkomst is het niet logisch dat u seks wil proberen met mannen enkel omdat uw vriend zegt dat dit leuker is. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd door de opmerking dat het toch gemakkelijker is om bij de vrouwen te blijven gegeven de homofobie in uw land, antwoordde u dat iedereen mag doen waar hij zich goed bij voelt (gehoor CGVS, p. 8). Dit antwoord is weinig overtuigend. Het is niet logisch dat een man die op vrouwen valt in een homofob land zich door een vriend laat ompraten om het toch met de mannen te proberen. Dergelijke verklaringen doen ernstige twijfels rijzen betreffende de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Op de vraag wat u voelde toen u zeker wist dat u homo was, antwoordde u dat het goed voelde. Op de vraag of u ook schaamte voelde over het feit dat u homo was, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 9,10). Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich nooit vragen zou gesteld hebben omtrent uw homoseksualiteit. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u homo bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met gevoelens van schaamte omwille van het feit dat uw homoseksuele gevoelens en uw seksuele contacten sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw pas ontdekte homoseksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

Ten tweede zijn uw verklaringen over uw relatie met H. D. (...) weinig doorleefd.

U verklaart dat u sinds 2008 een relatie had met H. D. (...) en dat jullie steeds contact bleven houden nadat u Senegal verliet in 2009 (gehoor CGVS, p.4, 11). Op de vraag om te vertellen over uw relatie, stelt u dat hij een goed persoon is. Als u problemen had, kon u er met hem over praten. Hij is heel sympathiek. Soms gingen jullie op restaurant. Hij bestelde altijd dezelfde menu, een typische Senegalese menu (gehoor CGVS, p.11). Op de vraag om een anekdote, een bijzondere gebeurtenis, een speciale herinnering te vertellen over jullie relatie verklaart u dat jullie de liefde bedreven. Wanneer de vraag nog 2 keer opnieuw gesteld werd, antwoordde u dat hij snel jaloers is. In de discotheek was hij snel boos als u met een ander was. Jullie hebben éénmaal ruzie gehad. Er was een feest en jullie zijn 3 keer naar de zee geweest. Jullie namen een fruitdrankje en gingen naar zee en hebben er zich goed geamuseerd (gehoor CGVS, p.11,12). De gegeven antwoorden over uw partner H. D. (...) en over uw relatie met H. D. (...) komen vrij banaal over. De opgegeven informatie en anekdotes zijn immers zaken die men ook zou kunnen vertellen over een gewone vriend of kennis. Ze geven op geen enkel moment een indicatie dat u en H. D. (...) gedurende een lange periode een (seksuele) relatie hadden. U weet dan ook niet te overtuigen wat uw beweerdde seksuele relatie met H. D. (...) betreft. U verklaart ook dat uw partner H. D. (...) momenteel nog in Senegal verblijft (gehoor CGVS, p. 13). U verklaart ook dat zijn ouders wisten dat hij homo is en dat hij daarom het huis heeft verlaten (gehoor CGVS, p.11).

Op de vraag waarom H. D. (...) in Senegal kon blijven en u niet, verklaart u dat het nu moeilijk is om het land uit te raken en duur om een visum te krijgen (gehoor CGVS, p.13). Het gegeven dat uw vermeende homoseksuele partner H. D. (...) sinds 2008 tot op vandaag steeds in Senegal kon verblijven relativeert dan ook de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in Senegal.

Ten derde blijkt dat u erg onvoorzichtig omging met informatie over uw vermeende homoseksuele geaardheid en weinig voorzorgsmaatregelen nam om uw vermeende geaardheid verborgen te houden, wat weinig aannemelijk is gegeven het heersende taboe op homoseksualiteit in uw land van herkomst.

U verklaart dat u losse contacten had met andere homo's en dat u hen leerde kennen in de discotheek. Op de vraag hoe u het aan boord legde om contact te leggen met andere homo's in een door heteroseksuelen gedomineerde omgeving, antwoordde u dat het in Senegal makkelijk is om een homo te herkennen. U ziet het namelijk aan de blik, de gedragingen en de kledij. U stelt dat homo's elkaar vervolgens in de ogen kijken en een knipoog geven. Daarna knoopt u een gesprek aan, danst u samen en zegt u de ander dat hij een mooie man is. Zo laat u weten dat u ook homo bent (gehoor CGVS, p. 8, 9). Uw verklaringen komen opnieuw ongeloofwaardig over. Immers, als een homo gemakkelijk te herkennen zou zijn aan de hand van zijn blik, zijn gedragingen en zijn kledij loopt hij net het risico als dusdanig herkend te worden door hetero's, wat een risico voor hem inhoudt, gegeven het heersende stigma op homoseksualiteit in Senegal. Daarnaast lijkt het erg riskant om in een discotheek te knipogen naar een andere man, samen te dansen met een andere man en complimenten te geven aan een andere man, nog voor men zekerheid heeft over diens geaardheid. Dergelijk roekeloos gedrag valt totaal niet te rijmen met het feit dat er een zwaar taboe rust op homoseksualiteit in uw land van herkomst en komt dan ook weinig aannemelijk over.

U verklaart verder dat uw vader in 2008 voorstelde om te trouwen met een nichtje en kinderen te krijgen. U weigerde, maar uw vader bleef aandringen. Uiteindelijk hebt u hem gezegd dat u homo bent en dat u niet met een vrouw wil trouwen. Daarop maakte uw vader zich heel boos en vertelde aan iedereen verder dat u homo bent. Uw vader zei dat u het huis moest verlaten (gehoor CGVS, p.10). Eerst en vooral is het weinig plausibel dat u zonder veel omhaal aan uw vader, die imam is, te kennen zou hebben gegeven dat u homo bent, enkel en alleen omdat u zijn voortdurend aandringen om te trouwen beu was. Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst was het immers te verwachten dat deze bekentenis aan uw vader verstrekkinge gevolgen voor u zou hebben. Het feit dat u hier geen rekening mee hield, kan moeilijk aangenomen worden. Daarnaast is het ook vreemd dat uw vader na uw bekentenis aan iedereen in buurt zou verder vertellen dat u homo bent. Men zou net verwachten dat hij dit nieuws aan niemand zou verder vertellen, vooral omdat u zelf stelde dat hij imam is in de wijk en hij zich schaamde voor uw geaardheid (gehoor CGVS, p. 10). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat uw vader het nieuws over uw geaardheid aan iedereen verder vertelde en dat u daardoor ook vervolgd werd door de jongeren in de buurt (gehoor CGVS, p.10).

Uit alle bovenstaande vaststellingen kan dan ook enkel besloten worden dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met H. D. (...). Bijgevolg kan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden vervolging wegens uw homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met H. D. (...).

Daarnaast - en niet in het minst - is er de vaststelling dat u pas na ruim 2 jaar illegaal verblijf in Italië en nadat u in Antwerpen op 3 december 2011 gearresteerd werd wegens illegaal verblijf op het Belgisch grondgebied, besloot asiel aan te vragen. Dergelijke informatie bevestigt het feit dat u geen nood hebt aan internationale bescherming. Uw verklaring dat u geen asiel aanvraag in Italië

omdat homoseksualiteit er niet legaal is wegens het Vaticaan (gehoor CGVS, p. 2) overtuigt niet, aangezien homoseksualiteit wel degelijk legaal is in Italië (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien had u gedurende die periode van meer dan 2 jaar de kans om in een ander Europees land asiel aan te vragen, maar hebt u hieraan verzaakt. Uw verklaring dat u in België asiel wilde aanvragen, maar dat u wachtte op een vriend (gehoor CGVS, p. 7) is evenmin overtuigend. Immers, van iemand die nood heeft aan internationale bescherming mag verwacht worden dat hij zo snel mogelijk asiel aanvraagt en hiervoor niet wacht op een vriend.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst of reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste en tweede middel respectievelijk op de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoekende partij betoogt dat het feit dat haar vriend M. F. (...) haar wees op de mogelijkheid om seksuele contacten te hebben met andere mannen niet impliceert dat homoseksuele gevoelens nog niet bij haar aanwezig waren. Verzoekende partij kon deze gevoelens immers pas een plaats geven nadat zij hier met iemand heeft kunnen over praten. Bovendien is het een positief gegeven dat zij geen schaamte kende aangaande haar geaardheid, aldus verzoekende partij.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 6 januari 2012 beweert wat volgt:

"Eerste keer als hij (M. F. (...)) me zijn vriend voorstelde begreep ik het niet goed. Ik was met een meisje. Hij zei dat hij niet goed begreep waarom ik niet eens een man probeerde. Ik zei dat ik nooit geprobeerd heb. Hij zei dat het leuker is met mannen dan met vrouwen. Hij raadde me aan het met mannen te doen. Ik zei dat ik vrouwen verkoos. Hij zei dat ik het niet kon weten, dat ik eerst moest proberen."

Vooreerst oordeelt de Raad dat voormeld citaat voor geen interpretatie vatbaar is, dat verzoekende partij hier duidelijk aangeeft zich aangetrokken te voelen tot vrouwen en dat dit gesprek met M. F. (...) bezwaarlijk kan worden beschouwd als een gesprek waardoor verzoekende partij haar homoseksuele gevoelens een plaats kon geven. Verder stelt de Raad vast dat aan het bestaan van dit geciteerde voorgehouden gesprek totaal geen geloof kan worden gehecht daar het volstrekt ongeloofwaardig is dat M. F. die niet op de hoogte is van de eveneens homoseksuele geaardheid van verzoekende partij, die daarenboven in aanwezigheid was van een vriendin, zomaar zijn eigen seksuele geaardheid uitte en dit in een maatschappij waarin nog steeds een zwaar taboe rust op homofilie. Dienaangaande motiveert verwerende partij wat volgt: *"Eerst en vooral is het vreemd dat E. H. M. F. (...) u zomaar vertelde dat hij*

homo is en u voorstelde het ook met mannen te proberen (gehoor CGVS, p.8). Immers, op dit moment was u nog geen homo en had u geen relaties met mannen. Gegeven het heersende taboe op homoseksualiteit in uw land van herkomst zou men verwachten dat een homo net heel omzichtig is wat betreft het geven van informatie over zijn geaardheid. Het feit dat E. H. M. F. (...) dit helemaal niet deed, komt dan ook ongeloofwaardig over. U verklaart hierover dat hij u kende (gehoor CGVS, p.8), wat niet volstaat als argument voor het feit dat een homoseksueel in een homofob land zomaar informatie geeft aan derden over zijn geaardheid, zonder te weten wat de houding van derde ten opzichte van zijn geaardheid is.” Deze motivering wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

De Raad oordeelt dat voormelde vaststelling reeds ruim volstaat om te besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas, inclusief de voorgehouden seksuele geaardheid van verzoekende partij.

De opmerking van verzoekende partij dat het positief is geen schaamte te voelen aangaande haar geaardheid kan door de Raad in het kader van een desbetreffende tolerante maatschappij perfect worden aanvaard, doch is het uiterst onaannemelijk dat verzoekende partij indien zij effectief homofiel zou zijn – *quod non* – en in dit kader een relatie wenste aan te gaan, in het licht van de heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit, en zeker als zoon van een imam en derhalve opgevoed in dit sterk religieus segment van de maatschappij, in generlei mate zou worstelen met een gevoel van schaamte jegens haar directe omgeving en bij uitbreiding jegens deze maatschappij. Verder wijst de Raad erop dat het motief betreffende het beweerde gebrek aan schaamte niet het enige motief is waarop de bestreden beslissing steunt. De motivering van de bestreden beslissing dient als geheel te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde talrijke onaannemelijkheden en inconsistenties op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

2.2.3.1. Betreffende het enkel kunnen aanhalen van banaliteiten over de relatie met H. D. (...) werpt verzoekende partij op dat het niet eenvoudig is om in een homofob land als Senegal *“veel mooie herinneringen op te bouwen”* daar de mogelijkheden om romantische afspraken te maken vanzelfsprekend erg worden beperkt door de omgeving waarin men zich bevindt.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zelf aangeeft dat de contacten met H. D. (...) niet onmogelijk waren, doch eerder beperkt. Het is dan ook een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas dat verzoekende partij er niet in slaagt specifieke geëigende elementen aan te reiken uit hun relatie teneinde deze met een zekere overtuiging neer te zetten, los van feitelijke gegevens die in elke vorm van contacten tussen mensen kunnen voorkomen.

2.2.4.1. Verzoekende partij voegt bij het verzoekschrift een faxbericht van haar Senegalese partner H. D. (...) waarin deze bevestigt dat zij inderdaad een homoseksuele relatie hadden. Verzoekende partij stelt desbetreffend dat het nogal verwonderlijk zou zijn dat zij iemand bereid zou vinden in Senegal om een dergelijk bericht de wereld in te sturen.

2.2.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verder kan aan bijgebrachte documenten slecht bewijswaarde worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig asielrelaas wat *in casu* niet het geval is. Documenten kunnen worden bijgebracht en aangehaald ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas doch vermogen niet een volstrekt ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen.

Waar verzoekende partij opwerpt dat het ten hare voordele pleit dat iemand bereid is hun homoseksuele relatie op papier te zetten, wijst de Raad er vooreerst op dat deze stelling geen afbreuk doet aan het eerder gestelde en dat teneinde in een poging het welslagen van onderhavige asielaanvraag te bevorderen steeds afspraken kunnen zijn gemaakt met de directe omgeving die zich terdege kan bewust zijn van de onjuistheid van de inhoud van het aangeboden document.

2.2.5. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering dat er op onvoorzichtige wijze in discotheken wordt omgesprongen met de informatie homoseksueel te zijn, met name dat homoseksuele contacten er worden gelegd door een afwachtende houding van aanvoelen en dit alvorens zijn geaardheid bloot te geven, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat

het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.6. Waar verzoekende partij betoogt dat de outing ten aanzien van haar vader zeker niet onbegrijpelijk is daar zij geen leven lang ongelukkig wenste te zijn, doch koos om zichzelf te zijn, wijst de Raad erop dat de beoordeling door verwerende partij van de problematiek naar haar vader toe als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich dit element van de beslissing dragen. Immers beweert verzoekende partij dat door de outing aan haar vader haar problemen nog verergerden daar deze laatste aan iedereen vertelde dat zij homofiel was. Aan deze outing en de eraan onlosmakelijk gekoppelde ruime bekendmaking door haar vader kan geen geloof worden gehecht daar het, zoals gesteld door verwerende partij, volstrekt ongeloofwaardig is dat haar vader als imam aan deze, binnen de religieuze maatschappelijk context van Senegal beschouwde, schande ruime publiciteit zou geven in plaats van zich binnen de beslotenheid van de familie over deze toestand te beschamen. Deze laatste motivering wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.7.1. Betreffende het gedurende twee jaar niet indienen van een asielaanvraag in Italië en het niet onmiddellijk aanvragen van asiel in België beweert verzoekende partij niet op de hoogte te zijn geweest van de mogelijkheid om asiel aan te vragen en vreesde zij bovendien in Italië op basis van homofilie niet te worden aanvaard.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de antwoorden van verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal niet blijkt dat zij niet op de hoogte was van de mogelijkheid een asielaanvraag in te dienen. Op de vraag waarom geen asielaanvraag werd ingediend in Italië antwoordt verzoekende partij het volgende: *“Had de mogelijkheid niet. Homoseksualiteit is er niet legaal vanwege het Vaticaan.”* (administratief dossier, stuk 3, p. 2). Ook betreffende de situatie in België stelt verzoekende partij niet onmiddellijk bij aankomst een asielaanvraag te hebben ingediend, doch hiertoe te hebben gewacht op een vriend (administratief dossier, stuk 3, p. 7). Verzoekende partij was zich derhalve volledig bewust van de mogelijkheid zowel in Italië als in België een asielaanvraag in te dienen. De verschoningsgrond dat homoseksualiteit in Italië illegaal zou zijn door de aanwezigheid van het Vaticaan kan door de Raad niet worden aanvaard daar verzoekende partij gedurende twee jaar de tijd had zich desbetreffend terdege te informeren. De vaststelling dat verzoekende partij na een beweerde vervolging in haar land van herkomst gedurende jaren illegaal verblijf houdt in een Europees land en geen stappen onderneemt om spontaan een asielprocedure in te leiden, wijst op het gebrek aan nood aan internationale bescherming en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.8. De door verwerende partij vastgestelde onaannemelijkheden en inconsistenties betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Senegal een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtuigend bevonden motief – die de Raad

bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT